Hukuk Bölümü 2009/250 E. , 2009/312 K.

- 2247 SAYILI YASA'NIN 14. MADDESINDE ÖNGÖRÜLEN KOŞULLARI TAŞIMAYAN BAŞVURUNUN, AYNI YASANIN 27. MADDESI UYARINCA REDDİ GEREKTIĞI
  - ELEKTRİK PİYASASI KANUNU (4628) Madde 12

"İçtihat Metni"

Davacı : M.A.

Vekili : Av. S.M.

Davalı : Sermaye Piyasası Kurulu

Vekili : Av. Ç.E.

O L A Y : Sermaye Piyasası Kurulu'nun 21.08.2007 tarih ve 30/873 sayılı işlemi ile, Kepez Elektrik T.A.Ş.'nin yönetim kurulu üyesi olan davacıya; Libananco adlı bir şirketin, Kepez Elektrik T.A.Ş.'ne ortak olduğuna ilişkin 19.11.2005 tarihinde basında çıkan haberlerin; doğru ve/veya yeterli olup olmadığı konusunda Kurulun Seri VIII, No:39 Sayılı Özel Durumların Kamuya Açıklanmasına İlişkin Esaslar Tebliği çerçevesinde özel durum açıklamasında bulunmadığı gerekçesiyle, Sermaye Piyasası Kanununun 47/A maddesi uyarınca idari para cezası verilmiş; durum 31.8.2007 tarih B.02.1.SPK.013-1474 sayılı işlem ile davacıya bildirilmiştir.

Davacı vekili, para cezasının kaldırılması istemiyle adli yargı yerinde itirazda bulunmuştur.

ANKARA 5. SULH CEZA MAHKEMESİ; 10.12.2007 gün ve 2007/1434 Müt. sayı ile, Danıştay 13. Dairesinin 2006/2059 Esas, 2007/1192 Karar, 2006/1977 Esas, 2006/1191 karar sayılı Kararlarında; "5326 sayılı Yasa'nın 3. maddesi 1.3.2006 günlü ve 2005/108 Esas 2006/35 Karar sayılı kararla iptal edilmiş, iptal hükmünün kararın Resmi Gazete'de yayımlanmasından başlayarak altı ay sonra yürürlüğe girmesi uygun bulunmuştur. Anılan karardaki bu maddeye ilişkin iptal gerekçesi doğrultusunda, cezai karakteri ağır basan bu eylemler açısından verilen idari para cezası ve/veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımlarına karşı başvurunun Sulh Ceza Mahkemesince kanunda belirtilen usule göre incelenmesinde Anayasa'nın 2., 125. ve 155. maddelerine aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle itirazın reddine karar verilmiştir.

5326 sayılı Kanun'un 3. maddesinin Anayasa Mahkemesi'nin yukarıda belirtilen kararıyla, iptali üzerine doğan hukuksal boşluk 6.12.2006 günlü, 5530 sayılı Yasa'nın 31. maddesiyle doldurulmuş; Kabahatler Kanunu'nun 3. maddesi" (1) Bu kanunun; a) İdari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümleri, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde; b) Diğer genel hükümleri, idari para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında uygulanır" biçimde yeniden düzenlenmiştir.

Sözü edilen 3. maddede yapılan değişikliğe ilişkin 5530 sayılı Kanun'un Genel Gerekçesinde; "5326 sayılı kanunun 3. maddesi değiştirilmiştir. Kabahatler kanununun 3. maddesinin yürürlükte olan metnine göre bu kanunun genel hükümleri diğer kanunlardaki kabahatler hakkında da uygulanacaktır. Bunun sonucu olarak Kabahatler Kanununun kanun yoluna ilişkin hükümleri diğer kanunlarda yer alan idari para cezasını gerektiren bütün fiiller açısından da uygulanabilecektir. Ancak, bu uygulama, üst kurullar tarafından verilen idari para cezalarına ilişkin olarak yargı yolu bakımından bir tartışmaya neden olmuştur. Üst kurullar tarafından belli sektörlerdeki faaliyetlerin denetlenmesi bağlamında yüksek meblağlarda idari para cezaları verilebilmektedir. Bu itibarla, madde metninde özellikle üst kurallara ilişkin kanunlarda bu kuralların vereceği idari para cezalarına karşı ilk derece mahkemesi olarak Danıştay'a gidilebilmesine imkan tanıyan bir düzenleme yapıldığı..." belirtilmiştir.

2575 sayılı kanunun 34/C maddesine, 5183 sayılı Kanun'un 9. maddesi ile eklenen hükümle 14 bentte Danıştay 13. Dairesinin görevleri sayma suretiyle belirlenmiş, madde de yer verilen kanunlardan veya mevzuattan doğan uyuşmazlıklardan, Danıştay'ın diğer dava dairelerinin görevleri dışında kalan davaları çözümleyeceği ayrıca kurala bağlanmıştır.

5183 sayılı Kanun'un Genel Gerekçesi'nde; ülke ekonomisindeki yapısal değişikliklerle pek çok bağımsız idari otorite kurulması yoluna gidildiği ve bunların bir kısmının kuruluş kanunlarında, çıkacak uyuşmazlıkların ilk derecede Danıştay'da çözümlenmesinin öngörüldüğü, diğerlerinin işlemlerine karşı açılan ve idare mahkemelerinde ilk derecede görülen davalarla ilgili kararlara karşı yapılan temyiz başvurularının ise esasen Danıştay'da incelendiği, bu kuruluşlarla ilgili kanunların uygulanmasından doğan uyuşmazlıklar nedeniyle açılan davaların niteliği, niceliği ve ülke ekonomisi bakımından önemi göz önüne alındığında kısa sürede sonuçlandırılması gereğinin, münhasıran bu davaları çözümlemekle görevli bir ihtisas dairesinin belirlenmesi ihtiyacını ortaya çıkardığı belirtilmiştir.

Dairenin görevleri arasında bulunan 4628 sayılı Elektrik Piyasası Kanunu'nun 12. maddesinde, 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanunu'nun 21. maddesinde, 4646 sayılı Doğal Gaz Piyasası Kanunu'nun 10. maddesinde, 5307 sayılı Sıvılaştırılmış Petrol Gazları (LPG) piyasası kanununun 18. maddesinde, 5411 sayılı Bankacılık Kanunu'nun 105. ve 128. maddelerinde kurul işlemlerine karşı açılan davaların hem ilk derecede Danıştay'da görüleceği, hem de acele işlerden sayılacağı öngörülürken; 3984 sayılı Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayınları hakkında Kanun'un 25. maddesinde, milli güvenliğin gerekli kıldığı yahut kamu düzeninin ciddi şekilde bozulması kuvvetle ihtimal dahilinde olan hallerde Başbakan veya görevlendireceği bakanın yayını durdurması halinde, bu konudaki icrai ve idari kararlar aleyhine doğrudan doğruya Danıştay'da dava açılacağı, Danıştay'ın bu davalara öncelikle bakacağı ve karara bağlayacağı, yürütmenin durdurulması talepleri hakkında 48 saat içerisinde karar verileceği; 4054 sayılı Rekabetin Korunması hakkında kanunun 55. maddesinde Kurul kararlarına karşı Danıştay'a başvurabileceği, 4046 sayılı özelleştirme uygulamaları hakkında Kanun'un 27. maddesinde, özelleştirme uygulamalarına ilişkin idari davaların ilk derece mahkemesi olarak Danıştay'da görüleceği hükme bağlanmış bulunmaktadır.

Tasarı'nın "Kurul kararlarına karşı yargı yolu" başlıklı 21. maddesinde, Kurulun düzenleyici ve denetleyici nitelikteki kararlarına karşı açılacak davaların ilk derece mahkemesi olarak Danıştay'da görüleceği, Danıştay'ın, kurul kararlarına karşı yapılan başvuruları acele işlerden sayacağı öngörülmüştür.

Madde gerekçesinde ise "düzenleyici ve denetleyici kurumlar sektörel düzenleyici kurumlar olduğu için verdikleri kararların hemen uygulanması gerekmektir. Aksi halde oluşacak belirsizlik hem düzenledikleri sektöre hem de ülke ekonomisine zarar verebilecektir. Yürürlükteki kanunlara göre, kurumların sektöre ilişkin olarak verdikleri kararlara karşı gidilebilecek ilk derece mahkemeler farklılık göstermektedir. Kurulların sektöre yönelik olarak vereceği kararların kısa sürede kesinleşmesini sağlayarak

belirsizliği ortadan kaldırmak ve kurul kararlarına karşı gidilecek yargı yolunda yeknesaklığı temin etmek üzere kurulun düzenleyici ve denetleyici kararlarına karşı açılacak davaların ilk derece mahkemesi olarak Danıştay'da görülmesi hükmü getirilmektedir" denilmiştir.

Uyuşmazlık konusu olayda 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu'na dayanılarak yapılan düzenlemelere aykırı hareket ettiği ileri sürülerek davacı adına Sermaye Piyasası Kurulu tarafından 14.10.2005 tarih ve 21315 sayılı kararla idari para cezası verilmiştir.

Mahkemelerce uygulanan yaptırımlar kamu düzeni ve güvenliğini sağlamak amacına yönelik olduğu halde, düzenleme ve denetleme yetkisi olan üst kurullara tanınan yaptırım uygulama yetkisiyle, idarelerin kamu hizmetlerini gereği gibi, etkin ve ivedilikle yürütebilmesi amacı gözetilmektedir. Anayasa Mahkemesi'nin 23.10.1996 tarihli ve 1996/48 Esas 1996/41 karar sayılı kararında tanımlandığı üzere "İdarenin bir yargı kararına gerek olmaksızın yasaların açıkça verdiği yetkiye dayanarak idare hukukuna özgü yöntemlerle, doğrudan doğruya bir işlem ile uygulandığı yaptırımlarla verdiği cezalara" idari yaptırım denilmekte olup; kişilere, bu kurullar tarafından idare hukuku alanındaki düzene aykırı davranışları nedeniyle verilen idari cezalar, idari yaptırımların en önemlilerinden biridir. İdari para cezalarını diğer cezalardan ayıran en belirgin nitelik, idari makamlar tarafından verilmesidir. İdari bir makam tarafından tek taraflı olarak idare hukuku alanında kamu gücünün kullanılması suretiyle tesis edilmeleri nedeniyle idari bir işlem oldukları tartışmasızdır.

Yukarıda belirtilen yasal düzenlemeler, yasa değişikliği gerekçesi, Anayasa Mahkemesi kararları, 5183 sayılı Kanun amacı ve gerekçesi ile düzenleyici ve denetleyici kuruluşların kuruluş kanunlarında öngörülen düzenleme ile ulaşılması hedeflenen amaçlar birlikte değerlendirildiğinde; ceza hukukundaki gelişmelere koşut olarak, kimi yasal düzenlemelerde basit nitelikte görülen suçlar hakkında idari yaptırımlara yer verilmesi, daha ağır suç oluşturan eylemler için verilen idari para cezalarına karşı yapılacak başvurularda kanunun idare hukukundan çok ceza hukukunu ilgilendirmesi nedeniyle; kabahatler kanununun, cezai karakteri ağır basan ve ceza hukuku alanına giren idari para cezalarına uygulanmasının söz konusu olmadığı, bu itibarla, 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu'nun 47/A maddesi uyarınca Sermaye Piyasası Kurulu tarafından verilen para cezalarına karşı açılacak davaların çözümünde idari yargının görevli olduğu sonucuna varılmıştır." denilmekte olduğu; Mahkemelerince de Danıştay'ın bu kararındaki gerekçe ve anlatımları gereğince Sermaye Piyasası Kurulunun bu kararına karşı itirazının inceleme merciinin idari yargı olduğu kanaatine varıldığı gerekçesiyle görevsizlik kararı vermiş; bu karar kesinleşmiştir.

Davacı vekili, bu kez, para cezasının iptali istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

ANKARA 9. İDARE MAHKEMESİ; 30.5.2008 gün ve E:2008/201 sayı ile, 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun 19 maddesinden söz ederek; dava dosyasının incelenmesinden; davacı adına Sermaye Piyasası Kurulu Karar Organınca 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu'nun 47/A maddesi uyarınca 50.000,00-YTL idari para cezası verilmesine karar verildiği, davacı tarafından anılan idari para cezasının iptali istemiyle Ankara 5. Sulh Ceza Mahkemesi'nin 2007/1434 Müt. sayılı esasında açılan davada Mahkemesince 10.12.2007 günlü kararla davanın idari yargının görevine girdiğinden bahisle görev ret kararı verilmesi üzerine bakılmakta olan davanın açıldığı; 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanununun 47/A maddesinde, "Bu Kanuna dayanılarak yapılan düzenlemelere, belirlenen standart ve formlara ve Kurulca alınan genel ve özel nitelikteki kararlara aykırı hareket ettiği tespit edilen gerçek kişiler ve tüzel kişiler hakkında gerekçesi belirtilmek suretiyle Kurul tarafından 2 milyar liradan 10 milyar liraya kadar para cezası verilir. İdari para cezalarının uygulanmasından önce ilgilinin savunması alınır. Savunma istendiğine ilişkin yazının tebliğ tarihinden itibaren bir ay içinde savunma verilmemesi halinde, ilgilinin savunma hakkından feragat ettiği kabul edilir. İdari para cezalarının verilmesini gerektiren fiillerin tekrarı halinde, verilen para cezası iki katı, ikinci ve müteakip tekrarlarda üç katı artırılarak uygulanır. Bu cezaların verildiği tarihten itibaren iki yıl içinde idari para cezası verilmesini gerektiren aynı fiil işlenmediği takdirde önceki cezalar tekrarda esas alınmaz. Kanunun 40/C maddesinin beşinci fıkrasındaki yükümlülüğe uymayan üyelere, Türkiye Sermaye Piyasası Aracı Kuruluşları Birliği Yönetim Kurulunca 1 milyar liradan 5 milyar liraya kadar para cezası verilir. Birlik, verdiği cezaları bir taraftan ilgiliye tebliğ etmekle beraber diğer taraftan tahsil ve gelir kaydı için Yatırımcıları Koruma Fonuna bildirir. (Ek fıkra: 21/02/2007-5582 S.K./19.mad.) Kanunun 40/D maddesinin beşinci fıkrasındaki yükümlülüğe uymayan üyelere, Türkiye Değerleme Uzmanları Birliği Yönetim Kurulunca bin YTL'den beşbin YTL' ye kadar para cezası verilir. Birlik, verdiği cezaları ilgiliye tebliğ eder ve tahsil ve gelir kaydı için Yatırımcıları Koruma Fonuna bildirir. Bu cezalar ilgililere tebliğ tarihinden itibaren 30 gün içerisinde Yatırımcıları Koruma Fonuna ödenmediği takdirde bu Fon tarafından 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre takip ve tahsil olunur ve Fona irad kaydolunur." hükmünü taşıdığı; öte yandan, 31.3.2005 günlü 25772 (Mükerrer) sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 5326 saydı Kabahatler Kanunun 2. maddesinde; kabahat deyiminden: Kanunun, karşılığında idari yaptırım uygulanmasını öngördüğü haksızlığın anlaşılacağı, 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 5560 sayılı kanunun 31. maddesiyle değiştirilen 3. maddesinde, "Bu Kanunun; a) İdari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümleri, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde, b) Diğer genel hükümleri, idari para cezası veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında uygulanır."; 16. maddesinde, kabahatler karşılığında uygulanacak olan idari yaptırımların, idari para cezası ve idari tedbirlerden ibaret olduğu, idari tedbirlerin ise mülkiyetin Kamuya geçirilmesi ve ilgili kanunlarda yer alan diğer tedbirler olduğu; "Başvuru Yolu" başlıklı 27.maddesinde, "(1) İdari para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararına karşı, kararın tebliği veya tefhimi tarihinden itibaren en geç onbeş gün içinde, sulh ceza mahkemesine başvurulabilir. Bu süre içinde başvurunun yapılmamış olması halinde idari yaptırım kararı kesinleşir, (2) Mücbir sebebin varlığı dolayısıyla bu sürenin geçirilmiş olması halinde bu sebebin ortadan kalktığı tarihten itibaren en geç yedi gün içinde karara karşı başvuruda bulunulabilir. Bu başvuru, kararın kesinleşmesini engellemez; ancak, mahkeme yerine getirmeyi durdurabilir.(3) Başvuru, bizzat kanuni temsilci veya avukat tarafından sulh ceza mahkemesine verilecek bir dilekçe ile yapılır. Başvuru dilekçesi, iki nüsha olarak verilir. (4) Başvuru dilekçesinde, idari yaptırım kararına ilişkin bilgiler, bu karara karşı ileri sürülen deliller açık bir şekilde gösterilir. Dilekçede ayrıca, başvurunun süresinde yapılmasını engelleyen mücbir sebep dayanaklarıyla gösterilir. (5) idari yaptırım kararının mahkeme tarafından verilmesi halinde bu madde hükmü uygulanmaz. (6) (Ek fıkra: 06/12/2006 - 5560 S.K.34.md) Soruşturma konusu fiilin suç değil de kabahat oluşturduğu gerekçesiyle idari yaptırım kararı verilmesi halinde; kovuşturmaya yer olmadığı kararına itiraz edildiği takdirde, idari yaptırım kararına karşı başvuru da bu itiraz merciinde incelenir. (7) (Ek fıkra: 06/12/2006 - 5560 S.K.34.md) Kovuşturma konusu fiilin suç değil de kabahat oluşturduğu gerekçesiyle idari yaptırım kararı verilmesi halinde; fiilin suç oluşturmaması nedeniyle verilen beraat kararına karşı kanun yoluna gidildiği takdirde, idari yaptırım kararına karşı itiraz da bu kanun yolu merciinde incelenir. (8) (Ek fıkra: 06/12/2006 - 5560 S.K.34.md) idari yaptırım kararının verildiği işlem kapsamında aynı kişi ile ilgili olarak idari yargının görev alanına giren kararların da verilmiş olması halinde; idari yaptırım kararına ilişkin hukuka aykırılık iddiaları bu işlemin iptali talebiyle birlikte idari yargı merciinde görülür." hükümlerinin yer aldığı; yukarıda aktarılan hükümler ile Kabahatler Kanunu'nun idari para cezası kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı, bir başka deyişle diğer kanunlarda idari para cezası kararına karşı kanun yolu olarak idari yargı yeri gösterilmiş ise idari yargı yerinde; idari yargı yeri gösterilmemiş ise de Kabahatler Kanunu uyarınca sulh ceza mahkemesine dava açılabileceğinin görüldüğü; belirtilen maddi ve hukuki duruma göre, 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanununun 47/A maddesi uyarınca uygulanan idari para cezası yaptırımından kaynaklanan uyuşmazlığın çözümünde, 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 3. ve 27. maddeleri göz önüne alındığında ve 2499 sayılı Yasada dava açılacak yargı merciinin gösterilmemiş olması nedeniyle, görevli mahkemenin sulh ceza mahkemesi olduğu sonucuna ulaşıldığı; nitekim Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümünün 26.12.2007 gün ve E:2007/150, K: 2007/371 sayılı kararının da bu yönde olduğu; açıklanan nedenlerle, adli yargının görev

alanına giren davanın 2577 sayılı Yasanın 14/3-a ve 15/1-a maddeleri uyarınca görev yönünden reddi gerektiği sonucuna varıldığından, 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun 19. maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine ve davanın Uyuşmazlık Mahkemesince bir karar verilinceye kadar ertelenmesine karar vermiştir.

İdare Mahkemesinin 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesine göre yaptığı başvuruyu inceleyen UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ HUKUK BÖLÜMÜ; 4.5.2009 gün ve E:2008/424, K:2009/118 sayılı kararı ile, "…İncelenen uyuşmazlıkta, öngörülen idari para cezasının 5326 sayılı Kanun'un 16. maddesinde belirtilen idari yaptırım türlerinden biri olduğu, 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu'nda da idari para cezasına itiraz konusunda görevli mahkemenin gösterilmediği anlaşılmıştır. Bu durumda, Kabahatler Kanunu'nun 5560 sayılı Kanun'la değişik 3. maddesinde belirtildiği üzere, idari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı nedeniyle, görevli mahkemenin belirlenmesinde 5326 sayılı Yasa hükümleri dikkate alınacağından, idari para cezasına karşı açılan davanın görüm ve çözümünde, anılan Kanunun 27. maddesinin (1) numaralı bendi uyarınca adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, İdare Mahkemesince yapılan başvurunun kabulü ile Sulh Ceza Mahkemesinin görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

SONUÇ : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Ankara 9. İdare Mahkemesinin BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile Ankara 5. Sulh Ceza Mahkemesi'nce verilen 10.12.2007 gün ve 2007/1434 Müt. sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, …" karar vermiştir.

Uyuşmazlık Mahkemesi'nce, bu kararla birlikte dava dosyasının İdare Mahkemesine gönderilmesi üzerine ANKARA 9. İDARE MAHKEMESİ; 23.6.2009 gün ve E:2008/201, K:2009/1360 sayı ile, davanın, davacıya 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu'nun 47/A maddesi uyarınca 50.000,00TL idari para cezası verilmesine ilişkin 31.8.2007 günlü ve 1474 sayılı Başbakanlık Sermaye Piyasası Kurulu kararının iptali istemiyle açıldığı, 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu'nun 47/A maddesi ile 31.3.2005 günlü, 25772 (Mükerrer) sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 2, 3, 16 ve 27. maddelerinden söz ederek, dava dosyasının incelenmesinden; davacı adına Sermaye Piyasası Kurulu karar organınca 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu'nun 47/A maddesi uyarınca 50.000,00YTL idari para cezası verilmesine karar verildiği, davacı tarafından anılan idari para cezasının iptali istemiyle Ankara 5. Sulh Ceza Mahkemesi'nin 2007/1434 Müt. sayılı esasında açılan davada Mahkemesince 10.12.2007 günlü kararla davanın idari yargının görevine girdiğinden bahisle görev ret kararı verilmesi üzerine Mahkemelerinde bakılmakta olan davanın açıldığının anlaşıldığı, yukarıda aktarılan hükümler ile Kabahatler Kanunu'nun idari para cezası kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı, bir başka deyişle diğer kanunlarda idari para cezası kararına karşı kanun yolu olarak idari yargı yeri gösterilmiş ise idari yargı yerinde; idari yargı yeri gösterilmemiş ise, Kabahatler Kanunu uyarınca sulh ceza mahkemesine dava açılabileceğinin görüldüğü, belirtilen maddi ve hukuki duruma göre, 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu'nun 47/A maddesi uyarınca uygulanan idari para cezası yaptırımından kaynaklanan uyuşmazlığın çözümünde 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 3 ve 27. maddeleri göz önüne alındığında ve 2499 sayılı Yasa'da dava açılacak yer merciinin gösterilmemiş olması nedeniyle, görevli mahkemenin sulh ceza mahkemesi olduğu sonucuna ulaşıldığı, nitekim, Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün 4.5.2009 gün ve E:2008/424, K:2009/118 sayılı kararının da bu yönde olduğu gerekçesiyle görevsizlik kararı vermiş; bu karar, temyiz edilmeyerek kesinleşmiştir.

Davacı vekilince, İdare Mahkemesine verilen dilekçe ile, Ankara 5. Sulh Ceza Mahkemesi'nin Müt.:2007/1434 sayılı kararı ile Ankara 9. İdare Mahkemesi'nin E:2008/201, K:2009/1360 sayılı kararları arasında olumsuz görev uyuşmazlığı bulunduğu ileri sürülerek bu uyuşmazlığın giderilmesinin istenilmesi üzerine davacı vekilinin istemi doğrultusunda İdare Mahkemesi dosyası Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderilmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Ahmet AKYALÇIN'ın Başkanlığında, Üyeler: Mustafa KICALIOĞLU, Mahmut BİLGEN, Habibe ÜNAL, Turan KARAKAYA, Serdar AKSOY ve Muhittin KARATOPRAK'ın katılımlarıyla yapılan 7.12.2009 günlü toplantısında; Raportör-Hakim Nurdane TOPUZ'un 2247 sayılı Yasa'da öngörülen koşulları taşımayan başvurunun reddi gerektiği yolundaki raporu ve dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Dr. İlknur ALTUNTAŞ ile Danıştay Savcısı Gülen AYDINOĞLU'nun başvurunun reddi gerektiği yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ :

Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre;

2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 14. maddesinde, "Olumsuz görev uyuşmazlığının bulunduğunun ileri sürülebilmesi için adli, idari veya askeri yargı mercilerinden en az ikisinin tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekir.

Bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi, ancak davanın taraflarınca ve ceza davalarında ise ayrıca ilgili makamlarca ileri sürülebilir" denilmiştir. Aynı Yasanın 27. maddesinde ise, Uyuşmazlık Mahkemesinin, uyuşmazlık çıkarmaya veya görev uyuşmazlıklarına ilişkin istemleri önce şekil ve süre açısından inceleyeceği; yöntemine uymayan veya süresi içinde ileri sürülmemiş istemleri reddedeceği kuralına yer verilmektedir.

Olayda, önce adli yargı yerinde dava açılmış, Ankara 5. Sulh Ceza Mahkemesi'nce görevsizlik kararı verilmesi üzerine bu kez idari yargı yerinde dava açılmış, Ankara 9. İdare Mahkemesi de davada görevsiz olduğu sonucuna vardığından, 2247 sayılı Kanun'un 19. maddesi uyarınca Uyuşmazlık Mahkemesi'ne başvurmuştur. Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü 4.5.2009 gün ve E:2008/424, K:2009/118 sayılı kararı ile, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğuna, bu nedenle Ankara 9. İdare Mahkemesi'nin başvurusunun kabulü ile Ankara 5. Sulh Ceza Mahkemesi'nce verilen 10.12.2007 gün ve 2007/1434 Müt. sayılı görevsizlik kararının kaldırılmasına karar vermiştir.

Uyuşmazlık Mahkemesi'nce, Hukuk Bölümünün 4.5.2009 gün ve E:2008/424, K:2009/118 sayılı kararı ile idari yargı dosyasının İdare Mahkemesi'ne gönderilmesi üzerine Ankara 9. İdare Mahkemesi dosyayı yeniden ele alarak, Uyuşmazlık Mahkemesi'nce adli yargının görevli olduğunun belirlenmiş olması nedeniyle görevsizlik kararı vermiştir.

Bu durumda, Uyuşmazlık Mahkemesi'nin yukarıda sözü edilen kararı ile, Ankara 5. Sulh Ceza Mahkemesi'nin kararı ve Ankara 9. İdare Mahkemesi'nin kararı arasındaki görev uyuşmazlığı giderilerek Ankara 5. Sulh Ceza Mahkemesi'nin görev uyuşmazlığına konu kararı kaldırılmak suretiyle görev uyuşmazlığı kesin olarak çözümlendiği halde, davacı vekili tarafından, aynı olaya ilişkin olarak Ankara 5. Sulh Ceza Mahkemesi'nin bu kararı ile Ankara 9. İdare Mahkemesi'nin dosyayı yeniden ele alarak verdiği görevsizlik kararı arasında olumsuz görev uyuşmazlığı oluştuğu ileri sürülerek yapılan başvurunun, 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen koşulları taşıdığından söz etmek mümkün değildir.

Açıklanan nedenlerle, 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen koşulları taşımayan başvurunun, aynı Yasanın 27. maddesi uyarınca reddi gerekmiştir.

SONUÇ : 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen koşulları taşımayan BAŞVURUNUN, aynı Yasanın 27. maddesi uyarınca REDDİNE, 7.12.2009 gününde OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.